

Optimisme og Pessimisme

I dag vil jeg tale om optimisme og pessimisme. Optimisme representerer den spontane strøm av kjærlighet. Dette viser at det er kjærlighet, stolende på kjærlighet, som er optimisme. Pessimisme kommer av skuffelse, av de uheldige inntrykk som en hindring i veien skaper, og som man går og glemmer på. Optimisme gir en håpefull innstilling til livet, mens pessimisme gjør at man ser veien som mørk. Uten tvil er pessimismen undertiden tegn på samvittighetsfullhet, på klokskap, og pessimisme tyder også på erfaring. Men kan vi være samvittighetsfulle nok, når vi tenker på alle vanskelighetene vi har foran oss i livet? Det er tillit som løser problemet. Den vise har alltid forstått at klokskap rekker ikke langt, den går så langt og ikke lenger, for klokskap er kunnskap som hører jorden til, og med hensyn til erfaring, hva er det? Man er bare stolt av sin erfaring, inntil man oppdager hvor umåtelig verden er. I hvilken retning tanken og arbeidet enn går, så fins det ikke en erfaring som ikke er nødvendig, men jo mer erfaring et menneske høster, desto klarere ser han hvor lite han vet.

Den psykologiske virkning av optimisme er slik at den hjelper til å skape suksess. For det er ved optimismens ånd at Gud har skapt verden. Derfor kommer optimisme fra Gud, mens pessimisme er unnfanget i menneskenes hjerte. Hvor liten erfaring man enn har, så består den alltid i: "Dette vil ikke lykkes", "Dette vil ikke gå", "Dette vil ikke kunne ordne seg". Selv om optimisten til slutt ikke skulle oppnå noe resultat, spiller det ingen rolle, han vil ta sin sjanse. Hva er livet? Livet er en anledning, og denne anledning er for optimisten et løfte, mens den går tapt for pessimisten. Det er ikke skaperen som får mennesket til å tape anledningen, det er mennesket selv som unnlater å gripe den. Her i verden er det mange som forlenger sin sykdom ved å gi etter for pessimistiske tanker. Som oftest vil du merke at de som i mange år har lidet av en sykdom, for dem blir sykdommen så naturlig at dens fravær blir unaturlig. De tror sykdom er naturlig for dem., og på den måten holder de sykdommen ved like hos seg selv. Så fins det pessimistiske mennesker som tror at ulykke er deres lodd i livet, at de er født til å være elendige, de kan ikke være annet enn ulykkelige, himmel og jord er imot dem. Selv er de sin egen ulykke og pessimisme hører dem til.

Menneskets liv avhenger av hva han konsentrerer på. Hvis mennesket konsentrerer på sin elendighet, må han bli elendig. Hvis han har en bestemt vane som han ikke liker, tror han at han er hjelpeløs overfor den, fordi den er hans natur. Ikke noe er mennesket natur, unntagen det han skaper selv. Likesom hele naturen er skapt av Gud, skaper hver enkelt individ sin egen natur. Og liksom den Allmektige har makt til å forandre naturen, så er hvert individ i stand til å forandre sin egen natur, om han bare visste det. Blant alle skapninger i verden har mennesket den største rett til å være optimist, for mennesket representerer Gud på jorden. Gud som skaper og som Herre over hele sitt skaperverk. Derfor er mennesket herre over sitt eget liv, herre over sine egne anliggheter, om han bare visste det. Et optimistisk menneske vil hjelpe en annen som holder på å drukne i fryktens og skuffelsens hav. Et pessimistisk menneske derimot vil, om en syk eller bedrøver kommer til ham, trekke ham ned og få ham til å synke i en avgrunn sammen med seg selv. På den ene side er liv, på den annen død. Den ene klatrer opp til fjellets topp, den annen stiger ned til jordens dyp.

Finnes det noen bedre hjelper i sorg og ulykke og når alt synes mørkt, enn optimismens ånd som vet at alt vil bli bra? Derfor er det ikke noen overdrivelse om jeg sier, at Guds egen ånd kommer menneskene til unnsetning i form av optimismens ånd. Det har intet å si hvor vanskelig en situasjon er; hvor store vanskelighetene enn kan være i livet, så kan de

overvinnes. Men det har meget å si om vår egen pessimistiske ånd skulle trekke oss ned, når vi allerede befinner oss langt nede. Døden er å foretrekke fremfor å bli trukket ned i elendighet av en pessimistisk ånd. Den største straffet menneske kan få for sin verste synd, er pessimisme. Sannelig, den som er full av håp i livet, for ham vil alt gå godt!